

TẬP A-HÀM QUYỂN 50

KINH 1325. QUỶ ÁM¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Trúc, khu Ca-lan-đà, thành Vương xá. Bấy giờ, có con trai của Ưu-bà-di² thọ trai tám chi³, sau đó phạm giới, liền bị quỷ thần ám. Lúc ấy, Ưu-bà-di liền nói kệ:

*Ngày mười bốn, mười lăm,
Mông tám mỗi phần tháng⁴;
Tháng điềm hiện thần thông⁵,
Tám chi khéo chánh thọ.
Đối trai giới thọ trì,
Không bị quỷ thần ám.
Xưa tôi hỏi mấy lần,
Thế Tôn nói điều này.*

Lúc ấy, Quỷ kia liền nói kệ:

*Ngày mười bốn, mười lăm,
Và mông tám mỗi tháng;
Ứng tháng thần túc tốt,
Tu tám chi chánh thọ.
Sống trai giới thanh tịnh,
Khéo giữ gìn giới đức;
Không bị quỷ trêu đùa,
Lành thay, nghe từ Phật.*

-
1. Đại Chánh, quyển 50. Ấn Thuận, 26. Tương ưng Dạ xoa, tiếp theo. Kinh 1325, Pāli: S. 10. 5. Sānu, N^o100 (324).
  2. Ưu-bà-di tử 優婆夷子. Pāli: aññatarissa upāsikāya sānu nāma putto, con trai của một ưu-bà-di nọ tên là Sānu.
  3. Bát chi trai 八支齋.
  4. Chỉ mỗi nửa tháng.
  5. Thần thông nguyệt 神通月. Tháng thần biến 神變月; Pāli: pāṭihāriya-pakkha, các tháng Giêng, tháng Năm và tháng Chín, bốn Thiên vương hiện thần thông đi quan sát nhân gian. Xem cht.49, kinh 1117.

*Theo những lời bà nói,
Ta sẽ thả con bà.
Ai có nghiệp hoãn mạn,⁶
Nhiễm ô hành khổ hạnh,
Phạm hạnh không thanh tịnh,
Trọn không được quả lớn.
Thí như nhỏ cỏ may⁷,
Nắm lỏng thì hại tay;
Sa-môn hành ác xúc,
Tất sẽ đọa địa ngục.
Thí như nhỏ cỏ may,
Nắm chặt không hại tay;
Sa-môn khéo nhiếp trì,
Tất đến Bát-niết-bàn.*

Khi ấy, Quỷ thân kia liền thả con Ưu-bà-di này ra. Bấy giờ, Ưu-bà-di nói kệ dạy con:

*Nay con hãy nghe mẹ,
Nhắc lời quỷ thân nói.
Nếu có nghiệp hoãn mạn,
Nhiễm ô tu khổ hạnh,
Phạm hạnh không thanh tịnh,
Thì không được quả lớn.
Thí như nhỏ cỏ may,
Nắm lỏng thì hại tay.
Sa-môn khởi ác xúc,
Tất sẽ đọa địa ngục;
Như nắm chặt cỏ gai,
Tất tay mình không hại.
Sa-môn khéo giữ gìn,
Tất đắc Bát-niết-bàn.*

---

⁶. Hán: mạn hoãn nghiệp 慢緩業 . Pāli: mākāsi pāpakam kammaṃ āvi vā yadi vā raho, chớ tạo ác nghiệp, dù công khai hay bí mật.

⁷. Để bản: gian thảo 菅草 . Tống-Nguyên-Minh: gian thảo 蓀草 .

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy, con Ưu-bà-di tỉnh ngộ như vậy rồi, cạo bỏ râu tóc, mặc áo ca-sa, chánh tín xuất gia học đạo, sống không nhà, nhưng tâm không được vui, trở về nhà mình. Người mẹ từ xa thấy con liền nói kệ:

*Lánh tục mà xuất gia,
Tại sao trở về làng?
Nhà cháy, cửa kéo ra,
Sao ném vào lửa lại?*

Tỳ-kheo con Ưu-bà-di kia nói kệ đáp:

*Chỉ nghĩ mẹ mạng chung,
Còn mất không gặp nhau;
Nên trở về thăm viếng,
Sao thấy con không vui?*

Lúc ấy, người mẹ Ưu-bà-di nói kệ đáp:

*Bỏ dục mà xuất gia,
Trở về muốn thụ hưởng;
Cho nên mẹ lo buồn,
Sợ bị Ma lung lạc.*

Sau khi Ưu-bà-di đã giác ngộ con mình như vậy, như vậy rồi, người con trở lại chỗ thanh vắng, tinh cần tư duy, đoạn trừ tất cả phiền não kết buộc, chứng đắc quả A-la-hán.

M